### השבתנו על המעוברת –

# You have responded to us concerning the pregnant woman.

#### **OVERVIEW**

The גמרא כites a ברייתא שריים which quotes a (rather lengthy) dialogue between the ת"ק and ר"ג ור"א) and מברא ברייתא explains the ברייתא; that at one point the ה"ק seems to concede to "ח. The מדוב states that; 'you have effectively responded to us concerning a pregnant woman'. It seems inconceivable that the ח"ק actually agrees with מעוברת concerning a מעוברת for in the מעוברת (even) concerning a מעוברת.

The גמרא also states that ר"י maintained that מדברת היינו שבויה. This seemingly indicates that just as a שבויה is not believed to say לא נבעלתי, the same applies by a מדברת. This conflicts with other statements made by תוספות (and the גמרא). Our addresses these two issues.

# - פירוש לדידן ניחא דאשה מזנה בודקת ומזנה ולא דמיא לשבויה

The explanation of the phrase 'השבתנו וכו', is not that the תנא קמא actually agreed to the response of ר"י, but rather what they meant to say is that although we still disagree with you even by a מעוברת, for according to us it is understandable that a מעוברת is believed to claim לכשר נבעלתי, (not as you (ר"י) maintain), for a promiscuous woman verifies that her consort is מעוברת and then she is promiscuous; she has a choice with whom to consort, therefore she is כשרה מעוברת is not comparable to a captive; who has no choice, but must yield to her captors, therefore it is presumed that she was נבעלה to her captors, which disqualifies her for בהנה –

### אלא לדידך דלית לך הך סברא תינח מעוברת -

However according to you (ר"י) that you disagree with this logic of אשה מזנה מעוברת ומזנה; בודקת ומזנה maintains that there is no difference between a מעוברת and a מעוברת, and both are presumed to have been נבעלה לפסול, and therefore פסולות לכהונה; so, granted by a מעוברת, that she will not be believed, לכשר נבעלתי, מעוברת that she will not be believed ודאי נבעלה. It is the same as שבויה. We appreciate (although we disagree with) your view –

<sup>&</sup>lt;sup>1</sup> A שבויה is a woman who was held captive by non-Jews. It is assumed that she was נבעלה by them. She is subsequently אסורה לכהן (even if she is a אסורה לבעלה). If her husband was a אסורה לבעלה.

<sup>&</sup>lt;sup>2</sup> The term פירוש (or כלומר), generally indicates that the meaning is different than what a cursory reading would indicate.

<sup>&</sup>lt;sup>3</sup> See 'Thinking it over' #1.

אבל מדברת אפילו לפי דבריך יש הפרש דלזו יש עדים ולזו אין עדים ואיכא מיגו however in the case of מדברת even according to your opinion there is a difference between a מדברת and a מדברת, for by this one (שבויה) there are witnesses the she was מדברת, which presumes ביאה, since she is a שבויה, however by this one (מדברת) there are no עדי ביאה; therefore she should be believed when she claims לכשר נבעלתי for there is a מגו she could have claimed ת"ק we can see your point concerning a מעוברת (even though we disagree with you), however how can you argue with us concerning a מדברת?!

תוספות continues quoting and explaining the גמרא.

אמר להם מדברת היינו שבויה וכמו ששבויה אינה נאמנת לומר לא נבעלתי - אמר להם מדברת היינו שבויה וכמו ששבויה אינה נאמנת לומר לר"י) said to them that even מדברת is the same as a שבויה they are both equally presumed to have had ביאה and just as a שבויה is not believed to claim I was not שבויה ; we assume that she was נבעלה and is בעלה -

הכי נמי מדברת לפי שאין אפוטרופוס לעריות -

The same applies also for a מדברת, that we assume that she was נבעלה; even if she claims נבעלהי, for there is no supervisor concerning illicit relationships. There is no one preventing them from having ביאה. The assumption is (as by שבויה), that if there was יחוד there was יחוד there was יחוד.

תוספות anticipates a difficulty. According to this explanation; ר"י maintains that in a case of נסתרה, if she claims לא נבעלתי she is not believed.

- ומיהו פירוש זה לא יתכן למאי דפרישית לעיל דלרבי יהושע נאמנת לומר לא נבעלתי However this explanation cannot coincide with what I have previously explained that according to ר"י she is believed to claim לא נבעלתי.

תוספות responds:

ופירש רבינו יצחק בדוחק מדברת היינו שבויה -

And the ר"י reluctantly explained that the phrase מדברת היינו שבויה, does not mean that just as a מדברת is not believed to claim לא, similarly a מדברת is not believed to claim לא is not true. If there were only עדי יחוד, she is believed to claim לא נבעלתי and remains לא נבעלתי שבויה we do not assume that there was ביאה. Rather the phrase מדברת היינו שבויה

דכמו ששבויה בחזקת בעולה כך מדברת בחזקת בעולה -

 $<sup>^4</sup>$  There is a זעירי מחלוקת between בסתרה מחלוקת מחלוקת המחברת מחלוקת מחלוקת מחלוקת מחלוקת מחלוקת מחלוקת מחלוקת מחלוקת מחלובת maintains that it means נסתרה ברייתא is cited to refute ברייתא and prove that מדברת מחלוקת there were no עדי ביאה.

<sup>&</sup>lt;sup>5</sup> און (רב, וד"ה) אתוד"ה (רב, וד"ה) brought a conclusive proof that נאמנת is נאמנת according to '"ר from the אמרא according to 'דאי בעלתי in the beginning of (טוּ,א) where it says 'דאי בעי אמר לא נבעלתי בעלתי. See footnote #8 in (תוד"ה ואין (יג,א).

That just as a מדברת is presumed to be a בעולה, so too is a מדברת presumed to be a מדברת (before she makes any claim, we presume her to be a בעולה), this presumption is relevant –

- לענין שאם אמרה לכשר נבעלתי שאינה נאמנת במגו

regarding that if she claims לכשר נבעלתי that she is not believed even though there is a לא נבעלתי that she could have said לא נבעלתי (and had she said לא נבעלתי, she would have been believed [as opposed to a מגו is not effective, is –

לפי שיראה לומר לא נבעלתי ולהכי אהני דאין אפוטרופוס לעריות דלא חשבינן ליה מיגו:because she is 'afraid' to claim 'לא נבעלתי; she senses that the claim of לא נבעלתי is a mockery, no one will believe her, and this is what the ruling of אין אפוטרופוס accomplishes that we do not consider the claim of לעריות. The fact is that she was מגו as she herself admits that בעלתי (לכשר). She cannot imagine that people will believe her if she claims לא נבעלתי, since אין אפוטרופוס לעריות. This is considered that she has no מגו, and therefore she is not believed.

### **SUMMARY**

The phrase השבתנו על המעוברת means that you have defended your position concerning מעוברת even though we disagree with you. The phrase מדברת היינו שבויה means that there is a presumption of ביאה in either case.

## THINKING IT OVER

- 1. The ת"ק claims that (even) by a מעוברת she is believed that לכשר נבעלתי, since לכשר נבעלתי, however, there is a possibility that she was אשה מזנה בודקת אשה מזנה כו' אשה מזנה כו'. Why is she believed?  $^9$
- 2. מגו seems to be saying two reasons why there is no מגו. One: because she is בחזקת בעולה, and two: because she is reluctant to claim לא נבעלתי. Are two reasons required!?

<sup>&</sup>lt;sup>6</sup> See 'Thinking it over' # 2.

<sup>&</sup>lt;sup>7</sup> The ח"ק maintains that even a מעוברת is believed to claim לכשר נבעלתי (although she has no מגו [סל [לא נבעלתי ]) since אשה מזנה בודקת ומזנה However לא נבעלתי maintains that even by נסתרה, where there (seemingly) is a אין אפוטרופוס לעריות, אין אפוטרופוס לעריות, לא נבעלתי למוצלתי, since אין אפוטרופוס לעריות.

<sup>&</sup>lt;sup>8</sup> See footnote # 3.

<sup>&</sup>lt;sup>9</sup> See סוכ"ד אות נב.

<sup>&</sup>lt;sup>10</sup> See footnote # 6.